

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci navrhovateľa: **S.**, proti odporcovi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č. RP/33/2009 zo dňa 25.8.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. RP/33/2009 zo dňa 25.8.2009 podľa ust. § 250q ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 250j ods. 2 písm. a), b) O.s.p. **z r u š u j e** a **v r a c i a** správneho orgánu na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi súd právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Odporca rozhodnutím č. RP/33/2009 zo dňa 25.8.2009, vydaným v správnom konaní č. 129-PgO/O-1732/2009 postupom podľa ust. § 71 zák. č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zák. č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) rozhodol, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 38 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z. tým, že nezabezpečil, aby sponzorovaný program O.O., odvysielaný dňa 11.3.2009 o cca 20:15 hod. priamo nepodporoval predaj, nákup ani prenájom tovarov alebo služieb sponzora, a to najmä osobitnými propagačnými zmienkami o uvedených výrobkoch alebo službách, za čo mu odporca uložil podľa ust. § 64 ods. 1 písm. d) zák. č. 308/2000 Z. z. sankciu – pokutu, určenú podľa ust. § 67 ods. 5 písm. e) zák. č. 308/2000 Z. z. vo výške 3.000 EUR, slovom tritisíc eur.

Proti rozhodnutiu odporcu č. RP/33/2009 zo dňa 25.8.2009 podal včas opravný prostriedok navrhovateľ, pričom poukázal na to, že odporca nesprávne vyhodnotil skutkový stav a taktiež skutok nesprávne kvalifikoval, čím posúdil program nesprávne ako z vecnej, tak aj z právnej stránky.

Vo svojom odvolaní uviedol, že správne konanie bolo začaté z dôvodu možného porušenia ustanovenia ust. § 38 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z., ku ktorému malo dôjsť v dôsledku výrokov A. a B. odvysielaných navrhovateľom v programe O.O., ktorý bol priamym prenosom podujatia odovzdávania ocenení osobnostiam televíznej obrazovky. V týchto sporných výrokoch odznelo slovné spojenie „F.J.F.J.“. Navrhovateľ poukázal na to, že v prípade A. sa jednalo o d'akovnú reč s výpočtom subjektov, ktoré podľa nej majú mať dôležitý podiel na jej úspechu. Navrhovateľ ďalej uvádza, že z kontextu jej vyjadrenia („F.J.F.R.J...“) je zrejmé, že jeho účelom bolo iba vyjadrenie skutočnosti, že za významný dôvod svojho úspechu považuje A. svoje účinkovanie v rozhlase. Výrok B. bol už iba recesistickou poznámkou označujúcou pána C. ako F.F. a nadväzovalo na vyjadrenie A.B. Navrhovateľ zastáva názor, že v oboch prípadoch nebola účelom vyjadrení propagácia rozhlasovej programovej služby F.F. a nie je ich možné považovať za osobitné propagačné zmienky, ktoré by priamo podporovali predaj, nákup, či prenájom tovarov alebo služieb sponzora alebo tretej osoby. Uvedené vyjadrenia nenabádali na využívanie rozhlasovej služby, neobsahovali žiadne hodnotiace komentáre týkajúce sa tejto služby, nijakým spôsobom ju nevyzdvihovali ani nepropagovali.

Navrhovateľ zároveň v odvolaní poukázal na tú skutočnosť, že odporca vo výroku rozhodnutia ako i v jeho odôvodnení zakladá výlučne na premise propagácie sponzora programu. Spoločnosť R., a.s. nie je a ani nebola sponzorom akéhokoľvek programu a ani sa nepodieľala na výrobe akéhokoľvek programu vysielaného navrhovateľom. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie odporcu je v rozpore s jeho oficiálnym stanoviskom zverejneným na jeho webovej stránke, v ktorom sa uvádza, že priama podpora predaja, nákupu alebo prenájmu tovaru alebo služieb sponzora alebo tretej osoby – za priamu podporu sa považujú najmä osobitné propagačné zmienky o výrobkoch alebo službách v programe, by bola v skutočnosti rovnocenná reklame – čiže by išlo o skrytú reklamu a vzťahoval by sa na ňu zákaz jej vysielania. Navrhovateľ uviedol, že odporca nepostupoval v súlade s uverejneným stanoviskom ani s konštantnou judikatúrou (RP/28/2009, RP/9/2007, RP/238/2005, RP/164/2003, RP/163/2003), nakoľko pokiaľ konštatuje, že bol v programe použitý slogan reklamnej kampane rozhlasovej programovej služby F.R. teda bola uvedená propagačná informácia o nejakom subjekte v programe, ktorý týmto subjektom nie je sponzorovaný, kvalifikuje toto odporkyňa ako porušenie zákazu vysielania skrytej reklamy podľa ust. § 32 ods. 12 zák. č. 308/2000 Z. z.

Záverom odvolania navrhovateľ uviedol, že odovzdávanie ocenení O.O. teda nebolo prvoplánovo vyrábané ako komunikát vysielania – program podľa ust. § 3 písm. f) zák. č. 308/2000 Z. z. a ustanovenia § 2 ods. 5 zák. č. 220/2007 Z. z., ale bolo organizované ako spoločenské podujatie a navrhovateľ ako vysielateľ na základe zákona zabezpečoval na základe zmluvy o organizácii tohto podujatia jeho priamy prenos. Navrhovateľ nemal preto, žiadny dosah na priebeh tohto podujatia pokiaľ ide o prejavy účinkujúcich a ocenených osôb, nemohol ich teda nijako ovplyvniť. Realizačný štáb podujatia a štáb zabezpečujúci jeho priamy prenos mohli na uvedené osoby pôsobiť iba preventívne, a to upozornením a žiadosťou, aby sa vo svojich prejavoch zdržali akýchkoľvek výrokov, ktoré by mohli kolidovať s ust. zákona č. 308/2000 Z. z. Poukázal na to, že všetky účinkujúce ako i ocenené osoby boli o takéto konanie opätovne požiadané. Napriek objektívnej zodpovednosti vysielateľa je objektívne nemožné akokoľvek ovplyvniť priebeh takéhoto typu podujatia. To, že odporca túto skutočnosť zobral do úvahy pri rozhodovaní o výške sankcie nebolo opodstatnené, pretože odvysielaním uvedeného programu nedošlo k porušeniu ust. zák. č. 308/2000 Z. z. a odporca mal správne konanie podľa ust. § 30 ods. 1 písm. h) zák.

č. 71/1967 Zb. zastaviť, pretože odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhovateľ žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu v zmysle ust. § 250q ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa vyjadril odporca, ktorý na margo výrokov p. A. a p. B.B. uviedol, že slovné spojenie *F.J.F.J.*, bolo súčasťou masívnej reklamnej kampane, rozhlasovej programovej služby F.R., ktorú vysielal na základe licencie č. R/71 vysielateľ R., a.s. a ktorá prebiehala, tak v printových, ako aj audiovizuálnych médiách. Odporca sa nestotožnil s argumentom navrhovateľa, že účelom slovného spojenia vo výroku p. B. bolo iba vyjadrenie vďaka a v prípade p. K. recesistická poznámka, pretože zastáva názor, že slovné spojenie *F.J.F.J.* pôsobilo na recipienta aj propagačne do takej miery, aby toto vyjadrenie priamo podporovalo rozhlasovú programovú službu F.R.. Ďalej odporca uvádza, že z gramatického hľadiska ako aj z kontextu oboch vyjadrení je zrejmé, že použitie celého a presného znenia reklamného sloganu nie je možné považovať za mimovoľné resp. náhodné. Vo vzťahu k osobitnej propagačnej zmienke odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukázal na to, že zákon v ust. § 38 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z. demonštratívne uvádza formu priamej podpory osobitnú propagačnú zmienku o výrobkoch alebo službách. Účelom reklamnej kampane, ktorej súčasťou bol aj predmetný reklamný slogan bola propagácia rozhlasovej služby programovej služby „F.F.“ a teda zvýšenie počúvanosti tejto služby. Z oboch vyjadrení je zrejmé, že nemožno hovoriť o mimovoľnom použití presného znenia reklamného sloganu a taktiež nejde z hľadiska gramatiky o bežné použitie daných slovných spojení. A keďže podľa odporcu obe vyjadrenia nepopierateľne mali aj propagačný charakter, boli osobitnými propagačnými zmienkami o rozhlasovej službe F.F. a teda priamo podporovali službu spoločnosti R., a.s. v sponzorovanom programe.

Odporca ďalej vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že vo výroku rozhodnutia priamo uviedol, v ktorom programe došlo k porušeniu zákona č. 308/2000 Z. z. a to presným a nezameniteľným spôsobom, taktiež uviedol, k porušeniu ktorého konkrétneho ustanovenia v predmetnom programe došlo ako i v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v súlade s požiadavkami § 47 zák. č. 71/1967 Zb. uviedol, na základe akých dôvodov dospel k názoru, ktoré vyjadrenia odporca kvalifikoval ako osobitné propagačné zmienky a ktorú službu, ktorej osoby tieto vyjadrenia propagovali. Týmto spochybňuje navrhovateľom v odvolaní uvádzanú skutočnosť, že odporca vo výroku rozhodnutia ako i v jeho odôvodnení zakladá výlučne na premise propagácie sponzora. Odporca ďalšiu argumentáciu navrhovateľa ohľadne oficiálneho stanoviska odporcu a rovnocennosť skrytej reklamy a osobitnej propagačnej zmienky považuje za irelevantnú, nakoľko pravidlá pre sponzorované programy uvedené jednak v smernici Rady č. 89/552/EHS v znení smernice č. 2007/65/ES a jednak v samotnom zákone 308/2000 Z. z. majú povahu právnej úpravy *lex specialis* vo vzťahu k pravidlám pre reklamu resp. skrytú reklamu. Z uvedeného vyplýva, že ak sa skúma nesúlad sponzorovaného programu s ustanoveniami zák. č. 308/2000 Z. z. je potrebné ho skúmať v zmysle ustanovení týkajúcich sa sponzorstva. Uvádza, že pri sankcionovaní konania podľa ust. § 38 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z. nie je v žiadnom prípade nutné, aby boli kumulatívne naplnené všetky kritériá skrytej reklamy, nakoľko ide o rozdielny inštitút používaný výlučne pri sponzorovaných programoch. Navrhovateľ, ktorý svoje tvrdenia opiera o nezáväzný dokument Kancelárie rady z roku 2002 je podľa názoru odporcu v rozpore s komunitárnym právom, nakoľko smernica ako i zákon 308/2000 Z. z. explicitne definuje pravidlá

pre sponzorované programy, pričom prepojenie medzi inštitútmi skrytej reklamy a zákazu priamej podpory nie je vyjadrené v žiadnom z relevantných dokumentov.

Záverom odporca uviedol, že s námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní v súvislosti s nemožnosťou vysielateľa ovplyvniť priebeh priameho prenosu a prednesených výrokov zúčastnených osôb, napriek preventívnemu pôsobeniu, sa vysporiadal v rámci napadnutého rozhodnutia a tieto navrhovateľom uvádzané skutočnosti vzal do úvahy pri ukladaní výšky sankcie, ktorú uložil v jej dolnej sadzbe.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti má odporca za to, že v dostatočnej miere zistil skutkový stav, na ktorý správne aplikoval relevantné ustanovenia zákona, jeho rozhodnutie má všetky náležitosti a že napadnuté rozhodnutie a postup je v súlade so zákonom. Odporca s poukazom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ust. § 250q ods. 2 O.s.p. rozhodnutie odporcu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z. z. v znení zákona účinného v čase odvysielania predmetného programu (zák. č. 516/2008 Z. z.) v spojení s ust. § 246 ods. 2 písm. a) O.s.p., preskúmal vec v rozsahu námietok navrhovateľa obsahnutých v podanom odvolaní, vypočul vo veci zástupcov účastníkov konania na pojednávaní v súlade s ust. § 250q ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu je potrebné zrušiť.

Podľa ust. § 38 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii v znení zákona účinného v čase odvysielania predmetného programu (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) sponzorstvo na účely tohto zákona je plnenie určené na priame alebo nepriame financovanie programu s cieľom propagovať názov alebo obchodné meno, ochrannú známku, dobrú povesť alebo aktivity osoby, ktorá také plnenie poskytla, ak ho poskytla právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá nie je vysielateľom takého programu ani tento program nevyrobila.

Podľa ust. § 38 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z. vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby sponzorovaný program priamo nepodporoval predaj, nákup ani prenájom tovarov alebo služieb sponzora alebo tretej osoby, a to najmä osobitnými propagačnými zmienkami o uvedených výrobkoch či službách v týchto programoch.

Podľa ust. § 64 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi⁷⁾ rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa ust. § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z. z. sankciu podľa odseku 1 písm. d) Rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 2 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu Rady opakovane porušia povinnosť, na ktorej porušenie boli upozornení. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak sa porušila povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak sa porušila povinnosť uložená v § 16 písm. c), h) a i), § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj keď sa vysielala bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b)] alebo ak sa prevádzkuje retransmisia bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. c)]. Pokutu Rada určí podľa závažnosti veci,

spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania a retransmisie a získané bezdôvodné obohatenie.

Podľa ust. § 67 ods. 3 písm. d) zák. č. 308/2000 Z. z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20.000,--Sk (663 EUR) do 2.000.000,--Sk (66.387 EUR) a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 3.000,--Sk (99,58 EUR) do 600.000,--Sk, (19.916 EUR) ak porušil podmienky na vysielanie sponzorovaných programov.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľ dňa 11.3.2009 o cca 20:15 hod. odvysielal sponzorovaný program O.O., v ktorom bola p. A.B. ocenená v kategórii zabávač a ktorá v ďakovnej reči uviedla: „*Chcem sa poďakovať divákovi všetkých televízií za to, že svojím diváctvom vytvárajú príjemné konkurenčné prostredie, chcem sa poďakovať, televízii M. som hovorila, pre istotu dva krát, a F.J.F.R.J. a (potlesk), takže aj touto cestou chcem sa poďakovať P. aj s manželkou za to, že na mňa v tomto mediálnom svete dávajú pozor a všetkým kolegom, konkurencii za to, že nebola hocijaká...*“. A ďalej pri príležitosti odovzdávania ceny v kategórii absolútny O.O. K. p. B. ako zástupca generálneho partnera podujatia povedal: „*...menovite by som chcel pozdraviť aj majstra C., ktorého si nesmierne vážim, lebo aj on je F.F. Je mi veľkou cťou, že môžem tento rok vyhlásiť absolútneho O. spolu s J.J., mimochodom, kto neprišiel k nám lyžovať, tento rok, veľmi zle sa mu bude dariť v tejto kríze, ale môžete to ešte napraviť, máme znížené ceny. (potlesk) Takže ja by som Vám si dovoľil oznámiť absolútneho O., J. ho odovzdá, a stáva sa ním pán K.. K..*“

Správny orgán začal na základe uvedeného dňa 21.4.2009 správne konanie voči Slovenskej televízii, vysielateľovi na základe zákona, vo veci možného porušenia § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s možným porušením povinnosti, aby sponzorovaný program priamo nepodporoval predaj, nákup ani prenájom tovarov alebo služieb sponzora, alebo tretej osoby a to najmä osobitnými propagačnými zmienkami o uvedených výrobkoch alebo službách v týchto programoch a to v rámci programu O.O. zo dňa 11.3.2009 o cca 20:15 hod.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom odvysielaného programu a spisového materiálu dospel k záveru, že odporca nesprávne vyhodnotil skutkový stav, nakoľko zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie je v rozpore s obsahom spisov a vec nesprávne právne posúdil.

V súvislosti s nesprávne vyhodnoteným skutkovým stavom Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že odporca začal správne konanie pre možné porušenie ust. § 38 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s možným porušením povinnosti, aby sponzorovaný program priamo nepodporoval predaj, nákup ani prenájom tovarov alebo služieb sponzora, alebo **tretej osoby** a to najmä osobitnými propagačnými zmienkami o uvedených výrobkoch alebo službách, pričom z výroku napadnutého rozhodnutia č. RP/33/2009 zo dňa 25.8.2009 v časti týkajúcej sa opisu skutku vyplýva, že nezabezpečil, aby sponzorovaný program O.O., odvysielaný dňa 11.3.2009 o cca 20:15 hod priamo nepodporoval predaj, nákup ani prenájom tovarov alebo služieb **sponzora**, a to najmä osobitnými propagačnými zmienkami o uvedených výrobkoch alebo službách. Sponzorom programu nebola spoločnosť R., a.s., preto nemožno uvádzať, že išlo o priamu podporu služby sponzora a to osobitnými propagačnými zmienkami. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že výrok rozhodnutia správneho orgánu musí byť vždy určitý a presný a výrok musí zodpovedať odôvodneniu. V danom prípade sa tak nestalo, nakoľko v odôvodnení rozhodnutia správny orgán neuvádza, že ide iba o sponzora, ale používa aj pojem tretia osoba. Taktiež nie je rozhodnutie v súlade

s ostatným spisovým materiálom konkrétne s oznámením o začatí správneho konania zo dňa 29.4.2009. Súd sa v tomto prípade nestotožnil s argumentmi odporcu, že priamo uviedol, v ktorom programe došlo k porušeniu zákona č. 308/2000 Z. z., a to presným a nezameniteľným spôsobom, taktiež uviedol, k porušeniu ktorého konkrétneho ustanovenia v predmetnom programe došlo, ako i v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v súlade s požiadavkami § 47 zák. č. 71/1967 Zb., nakoľko to nie je vzhľadom na uvedené postačujúce.

Najvyšší súd dospel k záveru, že pri odvysielaní predmetného programu navrhovateľom, došlo k porušeniu ust. § 38 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z.. Súd sa tu plne stotožnil s argumentáciou odporcu, že slogan „F.J.F.J.“ bol súčasťou masívnej reklamnej kampane rozhlasovej programovej služby F.R., ktorú vysiela na základe licencie č. R/71 vysielať R., a.s.. Táto reklamná kampaň prebiehala tak v printových ako aj v audiovizuálnych médiách a preto vyslovenie tohto sloganu bez ohľadu na kontext v akom je uvedený pôsobí na recipienta propagačne. Vyslovenie uvedeného sloganu v sponzorovanom programe možno kvalifikovať ako osobitnú propagačnú zmienku o službe tretej osoby, ktorá priamo podporuje počúvanosť služieb tejto tretej osoby. Samotný kontext v akom bol tento slogan vyslovený nie je pre posúdenie danej otázky dôležitý, nakoľko práve jeho osobitosťou je vloženie sloganu – propagačnej zmienky do kontextu prejavu resp. ďakovnej reči a to bez zjavného úmyslu rečníka. Osobitnú propagačnú zmienku uvedenú v sponzorovanom programe nemožno kvalifikovať ako skrytú reklamu. Sponzorovaný program má osobitné postavenie vo vzťahu k reklame ako takej, preto pri sankcionovaní konania podľa ust. § 38 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z. nie je v žiadnom prípade nutné, aby boli kumulatívne naplnené všetky kritériá skrytej reklamy, nakoľko ide o rozdielny inštitút používaný výlučne pri sponzorovaných programoch. Preto správny orgán postupoval správne, ak dospel k záveru, že došlo k porušeniu ust. § 38 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z.

Odporca však pochybil, pokiaľ za porušenie uvedeného ustanovenia uložil sankciu – pokutu (podľa ust. § 64 ods. 1 písm. d/ zák. č. 308/2000 Z. z.) určenú podľa ust. § 67 ods. 5 písm. e) citovaného zákona vo výške 3.000 EUR. Z dikcie uvedeného ustanovenia vyplýva, že rada uloží pokutu vysielaťovi televíznej programovej služby, ak vysiela programy a iné časti programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťami podľa § 19. V danom prípade však nešlo o odvysielanie programu s takým obsahom, ktorý je v rozpore s povinnosťami ustanovenými v ust. § 19 cit. zákona týkajúce sa ochrany ľudskej dôstojnosti a ľudskosti, ale o porušenie podmienok na vysielať sponzorovaných programov (ust. § 67 ods. 3 písm. d/ zák. č. 308/2000 Z. z.).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, hoci by mu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia nárok vznikol, nakoľko si ich náhradu neuplatnil.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. októbra 2010

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu